

Jordsmon af en maadelig Væffæffenhed har allerede koftet en betydelig Priis, førend man kom til at benytte det, og man maa altsaa, førend man skrider til tydeligere Udgifter, være vel forvissset om, at disse kunne føre til noget Resultat.

Jeg kommer nu til Hovedsagen; jeg vilde nemlig bringe under Betragtning, at ved den Vending, vore Forhandlinger have taget, ere vi komne ind paa Behandlingen af det egentlige Landbospørgsmaal. Dersom jeg har hørt rigtigt, hvad den ærede Finantsminister har sagt, saa være hans Ord omtrent saa: Vi have et Exempel i vor Historie paa den Skæde, det kan gjøre Statskassen, naar man for let stiller sig ved Statens Eiendomme, og jeg har overført det paa den store Forholdsregel, hvor man i Slutningen af det attende Aarhundrede overlod til Beboerne, de daværende Driftsmænd, en meget betydelig Deel af de kongelige Godser. Dersom jeg har forstaaet Bemærkningerne rigtigt, var dette Mening, og jeg antager, at jeg har forstaaet dem rigtigt saaledes; thi det er for vigtig en Sag til, om jeg havde taget feil, ei at blive modsigt.

Finantsministeren: Det er mig ikke muligt at besvare dette med et ligefrem Ja eller Nei; saaledes som den ærede Taler citerede mine Ord, har jeg omtrent sagt dem, men den Anvendelse, som deraf er gjort, er noget ganske Andet. Hvad jeg sigtede til, er ikke den af den ærede Taler omtalte Forholdsregel, men det er den Maade, hvorpaa Godserne i sin Tid bleve afhændede til Private, uden at man fik passende Priser for dem.

Æfberning: Ja, det skulde være mig meget kjært, om jeg turde troe, at den ærede Minister derimod meente, at den Maade, hvorpaa man havde afhændet Krongodserne i Slutningen af det forrige Aarhundrede, var en god Maade, at det var den Maade, man skulde følge. Jeg skal ikke nægte, at dersom jeg maa antage det, saa forstaaer jeg ikke let hans hele Maade at behandle Sagen paa med Hensyn til de nærværende Krongodser, thi han har aabenbart i den Forhandling, som har fundet Sted om disse, saa meget som det var ham muligt, støttet den Anskuelse, at man vel skulde varetage Statens Ret og Statens Fordeel, og han synes meget lidet at dele den Betragtning, at Beboerne paa disse Krongodser ere en overmaade vigtig Ingredient, hvis Ret og Afkomst til at vinde fast Fodfæste paa den Jord, hvor de sætte deres Fodder, er for Staten endnu langt vigtigere.

Rettelser.

Nr. 279	Sp. 4452	§. 18 f. n.	Samme læs: Soer.
—	—	—	4453 §. 9 f. o. 35,000 læs: 30,000.
—	—	—	— §. 2 f. n. 2000 læs: 20,000.
—	—	—	4455 §. 11 og 10 f. n. skal 800,000 og 600,000 Rbd. forandres til 80,000 og 60,000 Rbd.
—	—	—	Sp. 4455 sidste Linie 600,000 Rbd. læs: 60,000 Rbd.
—	281	Sp. 4486	§. 24 f. o. Detæntelighed læs: Bevægelse